YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (ensimmäinen jaosto)

6 päivänä maaliskuuta 1996 *

Asiassa T-93/94,

Michael Becker, Euroopan yhteisöjen tilintarkastustuomioistuimen virkamies, kotipaikka Luxemburg, asiamiehenään asianajaja Roy Nathan, Luxemburg, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto Roy Nathan, 18 rue des Glacis,

kantajana,

vastaan

Euroopan yhteisöjen tilintarkastustuomioistuin, asiamiehinään oikeudellisen yksikön virkamiehet Jean-Marie Stenier ja Jan Inghelram, prosessiosoite Luxemburgissa tilintarkastustuomioistuin, 12 rue Alcide de Gasperi, Kirchberg,

vastaajana,

jossa kantaja vaatii kumoamaan tilintarkastustuomioistuimen 2.12.1993 tekemän päätöksen, jolla hylättiin kantajan palkkatason luokitusta koskeva valitus,

* Oikeudenkäyntikieli: saksa.

EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN (ensimmäinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: presidentti A. Saggio sekä tuomarit V. Tiili ja R. M. Moura Ramos,

kirjaaja: johtava hallintovirkamies B. Pastor,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 8.11.1995 pidetyssä suullisessa käsittelyssä esitetyn,

on antanut seuraavan

tuomion

Tosiseikat ja oikeussäännöt

1 Kantaja tuli tilintarkastustuomioistuimen palvelukseen 1.9.1981. Hänet nimitettiin ensin tilintarkastustuomioistuimen saksalaisen jäsenen kabinettiin tämän toimikauden päättymiseen eli 17.10.1983 asti. Tämän ensimmäisen tehtävän päättyessä kantaja kuului palkkaluokan A 4 palkkatasoon 1.

2 Kantaja nimitettiin 17.10.1983 uudella sopimuksella väliaikaiseksi toimenhaltijaksi, ja hänet luokiteltiin palkkaluokan A 7 palkkatasoon 3 ja hänen ikälisiensä laskennan alkamisajankohdaksi vahvistettiin 18.10.1983.

3 Kantajan tultua hyväksytyksi hallintovirkamiehille järjestetyssä kilpailussa hänet nimitettiin 18.10.1984 virkamieheksi palkkaluokan A 7 palkkatasoon 3 ja hänen ikälisiensä laskennan alkamisajankohdaksi vahvistettiin 18.10.1984.

4 Ajankohtana, jolloin kantaja nimitettiin virkamieheksi, Euroopan yhteisöjen henkilöstösääntöjen (jäljempänä henkilöstösäännöt) 32 artiklan 1 kohdassa säädettiin, että "palvelukseen otettava virkamies luokitellaan palkkaluokan ensimmäiseen tasoon". Tämän artiklan toisessa kohdassa säädettiin kuitenkin, että "nimittävä viranomainen voi kuitenkin kyseisen henkilön koulutuksen ja erityisen ammattikokemuksen huomioon ottamiseksi myöntää tälle kyseisessä palkkaluokassa ikälisän; tämän lisän suuruus voi olla enintään 72 kuukautta palkkaluokissa A 1—A 4, LA 3 ja LA 4 sekä enintään 48 kuukautta muissa palkkaluokissa." Kantaja luokiteltiin häntä nimitettäessä 32 artiklan toisen kohdan soveltamisen perusteella palkkatason 1 sijasta palkkatasoon 3.

5 Yhteisön virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen ja yhteisön muuta henkilöstöä koskevien palvelussuhteen ehtojen muuttamisesta 21 päivänä joulukuuta 1992 annetulla neuvoston asetuksella (ETY, Euratom, EHTY) N:o 3947/92 (jäljempänä asetus N:o 3947/92) lisättiin henkilöstösääntöjen 32 artiklaan uusi kolmas kohta. Tässä kohdassa säädetään seuraavaa: "Tilapäinen muuhun henkilöstöön kuuluva, jonka luokitus on vahvistettu toimielimen antamien luokitusperusteiden mukaisesti, säilyttää tilapäisenä muuhun henkilöstöön kuuluvana hankkimansa ikälisät, jos hänet nimitetään virkamieheksi samassa palkkaluokassa välittömästi tämän jakson jälkeen." Asetus N:o 3947/92 julkaistiin *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* 31.12.1992 (EYVL L 404, s. 1) ja se tuli asetuksen 14 artiklan mukaisesti voimaan 1.1.1993.

6 Kantaja vaati 5.2.1993 päivätyssä kirjeessä tilintarkastustuomioistuimen nimittävää viranomaista tarkistamaan kantajan palkkatason luokituksen ja ottamaan huomioon henkilöstösääntöjen uuden säännöksen. Kantaja totesi kirjeessään, että henkilöstösääntöjen 32 artiklan sanamuoto ei sallinut vuonna 1984 luokittelemista

korkeampaan palkkatasoon, mutta hän perusteli vaatimuksensa vetoamalla siihen, että toimielimillä on huolenpitovelvoite, että vastaavissa tapauksissa tilintarkastustuomioistuimen nimittävä viranomainen oli luokitellut palkkatason uudelleen sekä siihen merkitykseen, joka ikälisillä on ylennysmenettelyissä.

7 Kantaja korosti samassa kirjeessä erityisesti huolenpitovelvoitteen osalta sitä, että nimittävän viranomaisen on ottaessaan kantaa toimenhaltijan tilanteeseen otettava huomioon yksikön edun lisäksi myös kyseisen toimenhaltijan etu.

8 Koska kirjeeseen ei vastattu, kantaja toisti vaatimuksensa 6.5.1993 päivätyllä kirjeellä. Tässä kirjeessä kantaja korosti uudestaan ikälisän merkitystä ylennysmenettelyissä.

9 Vastaaja hylkäsi 2.6.1993 päivätyllä kirjeellä kantajan vaatimuksen. Tämän päätöksen tueksi vastaaja totesi, että palkkatason luokitus tehdään vain kerran palvelukseenoton hetkellä, ettei asetuksella N:o 3947/92 ole taannehtivaa vaikutusta ja ettei tilintarkastustuomioistuimen nimittävä viranomainen ole koskaan tarkistanut palkkatason luokitusta henkilöstösääntöihin tehdyn muutoksen perusteella.

10 Kantaja teki 4.8.1993 henkilöstösääntöjen 90 artiklan 2 kohdan mukaisen valituksen päätöksestä, jolla hänen vaatimuksensa oli hylätty. Tässä valituksessa kantaja korosti, että hän ei vaatinut palkkatasonsa luokituksen taannehtivaa tarkistamista vaan vain palkkatasonsa korotusta 1.1.1993 lähtien, jolloin asetus N:o 3947/92 tuli voimaan. Kantaja viittasi tämän osalta yhteisöjen tuomioistuimen presidentin päätökseen, jossa myönnettiin nimenomaan tällainen korotus toimielimen 102 virkamiehelle, sekä komission vakiintuneeseen käytäntöön soveltaa jo usean vuoden ajan henkilöstösääntöjen nykyisiä säännöksiä.

11 Kantaja esitti valituksessaan myös esimerkin niistä haitallisista seurauksista, joita aiheutuisi, jos aikaisemmin palkatut henkilöt jätettäisiin henkilöstösääntöjen 32 artiklan kolmannessa kohdassa säädetyn uuden järjestelmän ulkopuolelle. Hän toteaa tältä osin, että tilintarkastustuomioistuimen palkkaluokassa A 5 täytettävää virkaa varten järjestetyssä sisäisessä kilpailussa hyväksytty väliaikainen toimenhaltija voitaisiin luokitella suoraan palkkaluokan A 5 palkkatasoon 6, kun taas kantajan palkkatasoksi oli voitu luokitella vain 3 huolimatta yli 18 vuoden ammattikokemuksesta A-ura-alueen tehtävissä. Kantaja totesi, että tällainen epäjohdonmukainen luokitus on selvästi hänelle haitallinen seuraavissa ylennysmenettelyissä.

12 Vastaaja hylkäsi valituksen 2.12.1993 päivätyllä kirjeellä. Vastaaja totesi tämän hylkäyspäätöksen tueksi ensinnäkin, että henkilöstösääntöjen 32 artiklan uutta kolmatta kohtaa ei voitu soveltaa kantajaan, koska kantajan palkkatason luokitus oli tapahtunut ennen 1.1.1993 ja palkkataso voitiin luokitella vain kerran eli silloin kun kantaja otettiin palvelukseen. Vastaaja totesi lisäksi, että vaikka muut toimielimet ovat soveltaneet uutta säännöstä ennen 1.1.1993 palkattuihin työntekijöihin, se ei kuitenkaan tarkoita sitä, että tapa, jolla tilintarkastustuomioistuin kohteli kantajaa, olisi ollut syrjivä. Yhdenvertaisen kohtelun periaatteen loukkaamista ei voida todeta vertaamalla tietyssä tilanteessa omaksuttua kohtelua edullisempaan, mutta säännösten vastaiseen kohteluun.

Oikeudenkäyntimenettely ja asianosaisten vaatimukset

13 Kantaja nosti näiden seikkojen perusteella henkilöstösääntöjen 91 artiklan 2 kohtaan perustuvan kanteen yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 1.3.1994 jättämällään hakemuksella.

14 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin päätti esittelevän tuomarin kertomuksen perusteella aloittaa asian suullisen käsittelyn ilman edeltäviä asian selvittämistoimia. Asianosaisten suulliset lausumat ja vastaukset ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen esittämiin suullisiin kysymyksiin kuultiin 8.11.1995 pidetyssä julkisessa suullisessa käsittelyssä.

15 Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— kumoaa tilintarkastustuomioistuimen 2.12.1993 tekemän päätöksen;

— velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

16 Vastaaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— hylkää kanteen;

— määrää oikeudenkäyntikuluista asiaa koskevien oikeussäännösten mukaan.

Pääasia

17 Kantaja vetoaa kanteensa tueksi pääasiallisesti kahteen kanneperusteeseen. Ensimmäinen peruste koskee yhdenvertaisen kohtelun periaatteen loukkaamista. Toinen peruste koskee hallinnon virkamiehiin kohdistuvan huolenpitovelvoitteen rikkomista.

Ensimmäinen kanneperuste: yhdenvertaisen kohtelun periaatteen loukkaaminen

Tiivistelmä asianosaisten vaatimuksista

18 Kantaja vetoaa ensimmäisen kanneperusteen tueksi henkilöstösääntöjen 5 artiklan 3 kohtaan, jonka mukaan saman ura-alueen virkamiehiä on "kohdeltava samalla

tavalla palvelukseenotossa ja virkaurakehityksessä". Kantaja katsoo, että tätä säännöstä on rikottu kahdella tavalla. Ensinnäkin kantajan mukaan tilintarkastustuomioistuimessa kohdellaan eri tavalla henkilöstösääntöjen 32 artiklan vanhan version mukaan luokiteltuja ja saman artiklan uuden version mukaan luokiteltuja ja luokiteltavia virkamiehiä. Lisäksi kantaja väittää, että henkilöstösääntöjen 32 artiklan vanhan version mukaan luokiteltuja virkamiehiä kohdellaan tilintarkastustuomioistuimessa eri tavalla kuin muissa toimielimissä.

19 Ensimmäisen syrjintätilanteen osalta kantaja toteaa, että häntä nuorempia ja vähemmän ammattikokemusta omaavia virkamiehiä on luokiteltu ylemmille palkkatasoille kuin kantaja. Hän väittää, että tilintarkastustuomioistuimessa ei ole otettu huomioon asetuksen N:o 3947/92 tavoitetta, jonka mukaan tarkoituksena on nimenomaan lopettaa henkilöstösääntöjen 32 artiklan vanhasta versiosta aiheutuneet pysyvät epäkohdat. Kantaja katsoo vastauksessaan suullisessa käsittelyssä esitettyyn kysymykseen, että tilintarkastustuomioistuin on rikkonut asetusta N:o 3947/92, koska se ei ole tulkinnut sitä asetuksen tavoite ja yhdenvertaisen kohtelun periaate huomioon ottaen.

20 Kantaja korostaa lisäksi, että vastaaja on säännöllisesti korjannut palkkatason luokituksia vastaavanlaisissa tapauksissa. Kantajan mukaan luokituksia on korjattu jopa hallinnollisten määräaikojen kuluttua umpeen. Kantaja olettaa tämän vuoksi, että vastaaja on toiminut näin tarkoituksenmukaisuussyistä.

21 Kantaja mainitsee hänen tilannettaan vastaavien tapausten osalta erityisesti tapaukset, joissa R:n palkkatason luokitusta korjattiin siitä huolimatta, että tämän valitus oli hylätty ja muutoksenhakua koskeva määräaika oli kulunut umpeen, tilintarkastustuomioistuimen henkilöstöosaston johtajan palkkatason luokitusta korjattiin ja sisäisessä kilpailussa hyväksytyn virkamiehen palkkataso luokiteltiin ottaen huomioon tämän A-ura-alueella hankkima ammattikokemus.

22 Vastaaja väittää, että kantajan mainitsemia tapauksia ei voida rinnastaa kantajan tilanteeseen. R:n ja kyseessä olleen henkilöstöosaston virkamiehen palkkatason luokitusta korjattiin sen jälkeen, kun yhteisöjen tuomioistuin oli tulkinnut henkilöstösääntöjen 32 artiklaa asioissa Angelidis vastaan komissio (asia 17/83, tuomio 12.7.1984, Kok. 1984, s. 2907) ja Michel vastaan komissio (asia 273/83, tuomio 29.1.1985, Kok. 1985, s. 347) antamissaan tuomioissa, eikä kantaja voi vedota näihin tapauksiin, koska hän vaatii uudelleenluokitusta lainsäädännön muutoksen perusteella. Kantajan mainitseman kolmannen tapauksen osalta tilintarkastustuomioistuin toteaa, että siinä on kyseessä "hyvin erityislaatuinen tilanne, jossa henkilöstösääntöjen 32 artiklaa sovellettiin toiseen kertaan", eikä tämä tapaus liity käsiteltävänä olevaan asiaan.

23 Vastaaja täsmentää, että vain sellaiset virkamiehiä koskevat henkilöstötapaukset ovat vertailukelpoisia kantajan tapauksen kanssa, joissa virkamiehet on nimitetty ennen 1.1.1993 ja joissa heidät on välittömästi ennen nimitystä luokiteltu samaan palkkaluokkaan väliaikaisina toimenhaltijoina. Vastaaja on korostanut sekä kirjelmässään että suullisessa käsittelyssä, että yhdenkään tällaisen virkamiehen palkkatasoa ei ole korjattu tilintarkastustuomioistuimessa, koska henkilöstösääntöjen 32 artiklan kolmatta kohtaa voidaan tulkita vain siten, että sitä sovelletaan asetuksen N:o 3947/92 voimaantulon jälkeen tapahtuneisiin nimityksiin.

24 Toisen syrjintätilanteen osalta kantaja vertaa toisiinsa tilintarkastustuomioistuimen ja muiden toimielinten tapaa kohdella virkamiehiä ja muistuttaa, että yhteisöjen tuomioistuin ja komissio ovat tarkistaneet viran puolesta kaikkien sellaisten virkamiesten palkkatason luokituksen, jotka olivat kantajaa vastaavassa asemassa. Kantaja tuo esille, että henkilöstösääntöjen sisältö on sama kaikille yhteisön virkamiehille ja että tämän vuoksi vastaajan on otettava huomioon muiden toimielinten harjoittama erilainen käytäntö. Kantaja korostaa myös, että tästä erilaisesta kohtelusta aiheutuu hänelle huomattavia haittoja jos hänet siirretään toiseen toimielimeen.

25 Vastaajan mukaan vertailulla muiden toimielinten käytännön kanssa ei ole merkitystä asian kannalta. Jos ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo, että tilintarkastustuomioistuin on soveltanut asetusta N:o 3947/92 virheellisesti, ei ole enää

tarpeen verrata omaksuttua käytäntöä muiden toimielinten käytäntöön. Jos ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin sitä vastoin katsoo, että tilintarkastustuomioistuin on soveltanut asetusta N:o 3947/92 oikein, tämä tarkoittaa, että yhteisöjen tuomioistuin ja komissio ovat soveltaneet sitä virheellisesti. Tällaisessa tapauksessa ei kyseessä voi olla syrjivä kohtelu, koska kuten ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on itse todennut, yhdenvertaisen kohtelun periaate ei voi olla ristiriidassa laillisuusperiaatteen kanssa (ks. asia T-8/93, Huet v. tilintarkastustuomioistuin, tuomio 23.3.1994, Kok. H. 1994, s. II-365).

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

26 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin muistuttaa aluksi, että henkilöstösääntöjä on tulkittava siten, ettei tulkinnalla rikota ylemmäntasoista oikeussäännöstä (ks. asia 156/78, Newth v. komissio, yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 31.5.1979, Kok. 1979, s. 1941, 13 kohdan lopussa). Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan yhdenvertaisen kohtelun periaate on ylemmäntasoinen oikeussäännös (ks. esim. yhdistetyt asiat 83/76, 94/76, 4/77, 15/77 ja 40/77, HNL ym. v. neuvosto ja komissio, yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 25.5.1978, Kok. 1978, s. 1209, 5 kohta; asia T-489/93, Unifruit Hellas v. komissio, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 15.12.1994, Kok. 1994, s. II-1201, 42 kohta).

27 Tämän oikeuskäytännön perusteella on tutkittava, voidaanko henkilöstösääntöjen 32 artiklan kolmatta kohtaa tulkita siten, että sitä ei sovelleta ennen kyseisen säännöksen voimaantuloa tapahtuneisiin nimityksiin ilman, että tällaisella tulkinnalla loukataan yhdenvertaisen kohtelun periaatetta.

28 Vastaaja esittää, että koska ei ole ollut olemassa yhtään sellaista seikkaa, jonka perusteella olisi voitu katsoa, että yhteisön lainsäätäjä on halunnut säätää asetuksen N:o 3947/92 oikeusvaikutuksiltaan taannehtivaksi, henkilöstösääntöjen 32 artiklan kolmatta kohtaa on ollut tulkittava taannehtivuuden kiellon periaatteen ja oikeusvarmuuden periaatteen mukaisesti siten, että sitä ei sovelleta ennen tämän säännöksen voimaantuloa tapahtuneisiin nimityksiin.

29 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei hyväksy tällaista näkemystä. Se seikka, että asetuksella N:o 3947/92 ei ole taannehtivia vaikutuksia, ei voi estää välittömästi soveltamasta asetuksella henkilöstösääntöihin lisättyjä säännöksiä kaikkiin henkilöstösääntöjen soveltamisalaan kuuluviin henkilöihin, mukaan luettuna sellaiset väliaikaiset toimenhaltijat, jotka on nimitetty virkamiehiksi ennen asetuksen voimaantuloa. Henkilöstösääntöjen 32 artiklan kolmannen kohdan sanamuodossa ei suljeta pois tällaisen tulkinnan mahdollisuutta. Tässä säännöksessä todetaan vain, että väliaikainen toimenhaltija säilyttää hankkimansa ikälisät, jos hänet nimitetään virkamieheksi samassa palkkaluokassa välittömästi tämän jakson jälkeen, eikä kyseiseen säännökseen sisälly nimityspäivämäärää koskevia rajoituksia.

30 On myös lisättävä, että vastaajan esittämä henkilöstösääntöjen 32 artiklan kolmannen kohdan tulkinta voisi aiheuttaa sen, että mainitun asetuksen voimaantulon jälkeen nimitettyjen virkamiesten luokitus olisi aikaisemmin nimitettyjen virkamiesten luokitusta edullisempi.

31 Tämän vuoksi se seikka, että kantaja on nimitetty ennen henkilöstösääntöjen 32 artiklan kolmannen kohdan voimaantuloa, ei voi estää säännöksen soveltamista hänen hyväkseen sen voimaantulopäivästä. Ainoastaan tällainen tulkinta on yhdenvertaisen kohtelun periaatteen mukainen.

32 Edellä esitetystä seuraa, että vastaaja ei ole toiminut tämän säännöksen ja yhdenvertaisen kohtelun periaatteen mukaisesti päättäessään olla soveltamatta henkilöstösääntöjen 32 artiklan kolmatta kohtaa kantajaan.

33 Esitettyjen perustelujen vuoksi ensimmäinen kanneperuste on hyväksyttävä.

Toinen kanneperuste: huolenpitovelvoitteen rikkominen

Tiivistelmä asianosaisten väitteistä

34 Kantaja väittää, että vastaaja on laiminlyönyt huolenpitovelvoitteensa kantajaa kohtaan. Kantaja muistuttaa, että toimielinten on otettava huomioon yhtä lailla yksikön kuin kyseisten virkamiesten edut toteuttaessaan virkamiesten asemaan vaikuttavia toimia. Kantaja väittää, että käsiteltävänä olevan riidan taustalla olevat seikat ja erityisesti se, että vastaaja on kieltäytynyt tulkitsemasta henkilöstösääntöjen 32 artiklan kolmatta kohtaa sen tavoitteiden mukaisesti, osoittaa, ettei tällaista intressivertailua ole tehty.

35 Vastaaja viittaa näiden kantajan väitteiden osalta ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asioissa Chomel vastaan komissio (asia T-123/89, tuomio 27.3.1990, Kok. 1990, s. II-131) ja Arauxo-Dumay vastaan komissio (asia T-65/92, tuomio 17.6.1993, Kok. 1993, s. II-597) antamiin tuomioihin ja muistuttaa, että huolenpitovelvoitetta on noudatettava voimassa olevien oikeussääntöjen rajoissa. Vastaaja katsoo, että kun otetaan tämä rajoitus huomioon, se ei ole voinut rikkoa huolenpitovelvoitettaan, koska se on soveltanut oikein henkilöstösääntöjen 32 artiklan kolmatta kohtaa.

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

36 On muistutettava, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan huolenpitovelvoitteen noudattaminen tarkoittaa, että hallinto ottaa huomioon sekä yksikön että virkamiehen edun tehdessään tämän asemaa koskevia päätöksiä, eikä ole tämän velvoitteen mukaista, että hallinto tulkitsee yhteisön säännöstä siinä säädetystä

täsmällisestä sanamuodosta poikkeavalla tavalla (ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomiot, em. asia Chomel v. komissio, tuomio 27.3.1990, 32 kohta; yhdistetyt asiat T-33/89 ja T-74/89, Blackman v. parlamentti, tuomio 16.3.1993, Kok. 1993, s. II-249, 96 kohta; em. asia Arauxo-Dumay v. komissio, tuomio 17.6.1993, 37 ja 38 kohta).

37 Käsiteltävänä olevassa asiassa henkilöstösääntöjen 32 artiklan kolmatta kohtaa on tulkittu siten, että sitä sovelletaan kaikkiin virkamiehiin, mukaan luettuna ennen asetuksen N:o 3947/92 voimaantuloa nimitetyt virkamiehet (ks. edellä 26—33 kohta). Koska hallinnolla ei kuitenkaan ollut kantajan uudelleenluokitusta koskevaa vaatimusta tutkiessaan palkkatason luokitukseen liittyvää harkintavaltaa, sillä ei myöskään ollut velvollisuutta verrata päätöksentekohetkellä yksikön etuja kantajan etuun.

38 Tämän vuoksi huolenpitovelvoitteen loukkaamista koskeva kanneperuste ei ole asian kannalta merkityksellinen.

39 Kaiken edellä esitetyn perusteella kanne on hyväksyttävä.

Oikeudenkäyntikulut

40 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdassa säädetään, että asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska tilintarkastustuomioistuin on hävinnyt asian ja koska kantaja on vaatinut vastaajan velvoittamista korvaamaan oikeudenkäyntikulut, on tilintarkastustuomioistuin velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut kokonaisuudessaan.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN
(ensimmäinen jaosto)

on antanut seuraavan tuomiolauselman:

1) **Kumotaan tilintarkastustuomioistuimen päätös olla yhteisön virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen ja yhteisön muuta henkilöstöä koskevien palvelussuhteen ehtojen muuttamisesta 21 päivänä joulukuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY, Euratom, EHTY) N:o 3947/92 perusteella luokittelematta uudelleen kantajaa 1.1.1993 alkaen tämän 5.2.1993 kirjeitse esittämän vaatimuksen mukaisesti, samoin kuin 2.12.1993 tehty tilintarkastustuomioistuimen päätös, jolla hylättiin kantajan valitus edellä mainitusta hylkäävästä päätöksestä.**

2) **Tilintarkastustuomioistuin vastaa omista ja kantajan oikeudenkäyntikuluista.**

Saggio Tiili Moura Ramos

Julistettiin Luxemburgissa 6 päivänä maaliskuuta 1996.

H. Jung A. Saggio

kirjaaja presidentti